

[Ivar Hansen]

sen ikke, at der langt inde i LO-kredse er en holdning i retning af, at vi skal have standset den usunde udvikling? I så henseende tror jeg faktisk, at regeringen i LO har en positiv forbundsfælle i de kommende forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Nu er det jo ikke noget dyrskue, vi er til, hr. Ivar Hansen, hvor man kan tale om ét tema, til trods for at man er blevet spurgt om noget andet.

Der er ikke nogen – det vil jeg gerne understrege – der anfægter indkomstpolitikken hensigtsmæssighed og nødvendighed, men der er nogle, der stiller det enkle spørgsmål: Kan man vente selvopofrelse og tilbageholdenhed af danske lønmodtagere på en linje, som regeringen har lagt op til, som jo ganske vist på den ene side stiller visse formelle skattelettelser i udsigt, men jo kun fortæller halvdelen af, hvordan danske lønmodtagere vil få det? De kommer jo eksempelvis til at betale et sted mellem det dobbelte og det tredobbelte i arbejdsløshedsforsikring for en 10 pct. lavere ydelse, i det øjeblik de skulle blive arbejdsløse. Eller har regeringen andre forklaringer på, hvor den vil hente 5 mia. kr. om året på såkaldte overførselsindkomster dels for pensionister, dels for arbejdsløse?

Når vi dertil lægger, at hvis vi sætter »Gang i 90'erne«, Socialdemokratiets plan, over for regeringens udspil og tager regeringens egne tal, hr. Ivar Hansen, så kommer vi til, at regeringens eget skøn er, at der i 1995 vil være 233.000 ledige. Jeg citerer fra bilagstabel 5 i det berømte bilag, som statsministeren var så glad for, sammenlignet med – og nu ser jeg, hr. Ivar Hansen har bladet om på bagsiden af »Gang i 90'erne«, det er jeg glad for. Netop dér kan hr. Ivar Hansen se, at der er en forskel på et lille hundrede tusinde arbejdsløse.

Man kan da ikke forlange af danske lønmodtagere, at de ved at yde den samme indkomstpolitiske indsats skulle indstille sig på en ringere beskyttelse i deres arbejdsløhedssituation og 100.000 flere arbejdsløse, hr. Ivar Hansen. Det bytte accepterer danske lønmodtagere ikke, og det understreger jo, at den omfordeling, man lægger op til, ikke giver det løft i samfundsøkonomien, som man prøver at fortælle.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Hr. Nyrup Rasmussen prøver at skabe det indtryk, at det ikke er muligt på grundlag af borgerlig politik og under en borgerlig regering at føre indkomstpolitik. Det frister mig til at stille hr. Nyrup Rasmussen følgende spørgsmål: I hvilken periode har lønstigningerne i Danmark været kraftigst, i de sidste 7 år under den forrige socialdemokratiske regering eller gennem de første 7 år under borgerlig regering?

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Hr. Nyrup Rasmussen siger: Hvad nytter det, at regeringen stiller danske lønmodtagere og andre selvstændige erhvervsdrivende skattelettelser i udsigt, for det modsvares jo mere end rigeligt, langt over 100 pct., af brugerbetaling og afgifter og bortfald af fradrag og sådan noget.

Det er jo ikke en korrekt fremstilling af tingene. Hvis hr. Nyrup Rasmussen har læst regeringens plan, så vil han se, at det ud over brugerbetaling, ud over at der indføres nogle forsikringsordninger – korrekt – ligger i regeringens plan, at der i alt indtil 1994 skal spares et samlet beløb på omkring 50 mia. kr. Derfor er der selvfølgelig tale om også helt reelle skattelettelser. Når jeg så sidder og bladrer i Socialdemokratiets plan »Gang i 90'erne«, ser jeg – og det fremgik også helt klart af hr. Svend Aukens tale – at Socialdemokratiet i realiteten ikke er tilhænger af overhovedet, at den offentlige sektor skal reduceres. Tværtimod kan man læse ud af Socialdemokratiets plan, at der også i de kommende år skal være en real vækst i det offentlige forbrug, og derfor er jeg ikke i tvivl om, hvilken plan danske lønmodtagere vil have den mest positive holdning til.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg vil gerne svare på statsministerens spørgsmål. Jeg har en fornemmelse af, at statsministeren en gang imellem har et lidt afslappet forhold til denne type debatter, og jeg må jo indrømme, at jeg blev lidt overrasket over spørgsmålet. Somme tider er der en stemmeføring og en melding i statsministerens fremstilling, som ser helt bort fra, hvordan verdensøkonomien bevæger sig, idet statsministeren giver